

Benedek Miklós

Tánc

Egy vékony fonálon himbálózott.
Aki arra járt, meglökte.
Mozgása ilyenkor felgyorsult,
ritmusa megtört.
Másodpercek kellettek hozzá,
hogy lengése újra egyenletessé váljon.
Egyenletessé és folyamatosan lassulóvá.
Így ment már évek óta.
Mielőtt teljesen megállt volna,
valaki jött, és lökött rajta egyet.
És ő táncolt,
boldogan,
férfiak, nők kérték fel,
férfiak, nők lökték a táncba,
férfiak, nők adtak ritmust az életének.

Az éjszakai azonban mozdulatlanul teltek.
Az ügyeletes még tíz órakor lökött rajta egyet,
majd lekapcsolta a villanyt,
és bezárta az épületet.
Ott maradt megmerevedve.
A sarokban nyaranta egy tücsök ciripelt,
de ő nem tudott táncolni a zenéjére.
Csótányok lépéseit hallotta,
szúnyogok zúgtak körülötte.
Időnként a huzat megcirógatta a lábát,
de megmozdítani nem tudta.

Majd eljött a reggel,
és a legkorábban érkezők
kávával a kezükben
meglökték,
és kezdetét vette egy újabb nap,
elkezdődött egy újabb tánc.